

וקשרתם וזכרתם

לזכור בקלות כל סעיף בשו"ע

הלכות איסור זהיתר

החוברת

השיטה הבדוקה והמוכחת להבנה וזיכרון של השו"ע

שמואל אברהם אוריה הלל דאדון

כל הזכויות שמורות לשמואל אברהם ואוריה הלל דאדון
אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לתרגם, לאחסן במאגר מידע וכו' – כל חלק
שהוא מהחומר שבספר זה. הן ליחיד הן לשמוש מסחרי, מכל סוג שהיא מחומר הכלול
בספר זה באיסור מוחלט אלא ברשות מפורש בכתב מהמו"ל.

All rights reserved

No part of this book may be reproduced in any form –
photocopying, or computer retrieval systems – even for personal
use, without written permission from the copyright holders,
Shmuel Avraham and Uriya Hillel Dadoun.

להארות, הערות והזמנות

1234kesher@gmail.com

רוצים להתעדכן בטיפים נוספים לזכירת השו"ע

חפשו בגוגל: 'וקשרתם וזכרתם'

הלכות בשר וחלב

סימן פז

איסור בשר וחלב: חלק ראשון - דאורייתא, דרבנן ומותר לגמרי. חלק שני - שינוי. חלק שלישי - דין חלב.

סעיף	קשר	תוכן	רמז
א	מקור ועצם הדין: איסור בישול ואכילת בשר וחלב יחדיו.	כתוב בתורה: לא תבשל גדי בחלב אמו ג' פעמים; אחד לאיסור בישול, ואחד לאיסור אכילה, ואחד לאיסור הנאה.	
ב	גדר הדין: לאו דוקא גדי, לאו דוקא חלב אמו.	גדי, לאו דוקא, דהוא הדין שור, שה ועז. ולא שנא בחלב אם, ולא שנא בחלב אחרת, אלא שדבר הכתוב בהווה.	
ג	פרט בדין הקודם: בסעיף הקודם למדנו שבשר גדי לאו דוקא וחלב אמו לאו דוקא, אלא כל בשר וחלב אסור מהתורה. ובסעיף זה נלמד דאיסור תורה חל דוקא כאשר בשר בהמה והחלב כשרים, הלא"ה מותר מהתורה.	אינו נוהג אלא בבשר בהמה טהורה בחלב בהמה טהורה. אבל בשר טהורה בחלב טמאה או בשר טמאה בחלב טהורה מותרים בבישול ובהנאה. ובשר חיה ועוף, אפילו בחלב טהורה, מותר בבישול, ובהנאה. ואף באכילה אינו אסור, אלא מדרבנן.	
ד	סוף סעיף קודם למדנו על בשר וחלב האסורים מדרבנן (חיה ועוף). ובסעיף זה נלמד על אכילת בשר וחלב שאף מדרבנן מותרת מעיקר הדין וכל האיסור רק מפני מראית העין.	אסור לבשל בחלב אשה, מפני מראית העין. ואם נפל לתוך התבשיל, בטל, ואין צריך שיעור.	
ה	ביצים גמורות מותרות ואין בהם משום מראית העין אע"פ שהן מעורות בגידים.	ביצים הנמצאים בעופות, אם הם גמורות דהיינו שיש להם חלבון וחלמון, אע"פ שהיא מעורה בגידים, הרי זו גמורה ומותר לאוכלה בחלב.	
ו	עד כה למדנו על בישול רגיל של בשר בחלב. ובסעיף זה נלמד מה הדין כשעושה שינוי בצורת הבישול או ברכיבים.	המעושן והמבושל בחמי טבריא, וכן המבשל בשר במי חלב, או בחלב מתה, או בחלב זכר, או שבשל דם בחלב, פטור. ואין לוקין על אכילתו משום בשר בחלב.	
ז	בסעיף הקודם למדנו על בישולים משונים שאין עליהם איסור תורה של ב"ח אולם יש עליהם איסור תורה אחר. ובסעיף זה נלמד על רכיבים משונים שאין עליהם שום איסור תורה.	המבשל שליל בחלב, חייב. וכן האוכלו. אבל המבשל שליא, או עור וגידים ועצמות ועיקרי קרניים וטלפיים הרכים, פטור. וכן האוכלם, פטור.	
ח	חוזרים למי חלב שנאמר בסעיף ו'. מה נקרא מי חלב שאיסורו מדרבנן.	יש מי שאומר, דנסיובי דחלבא אינם בכלל מי חלב, ואסור מן התורה. אלא מי חלב היינו אחר שעושים הגבינות מבשלים הנסיובי, והאוכל צף מלמעלה, ולא נשאר בו אלא מים בעלמא. זהו הנקרא מי חלב.	חלב
ט	בסעיף הקודם למדנו על סוג חלב שאיסור לבשלו עם בשר מדרבנן (מי חלב). ובסעיף זה נלמד על סוג חלב שמותר לבשלו עם בשר לכתחילה (חלב הנמצא בקיבה).	חלב הנמצא בקיבה, אינו חלב, ומותר לבשל בו בשר אפילו בצלול שבה. ויש מי שאוסר. הגה: וכן נוהגין.	
י	אולם אם נמלח בקיבה יש להחמיר ולא להעמיד בו.	חלב הנמצא בקיבה שנמלח בקיבתה, או שעמד בו יום אחד, אסור להעמיד בו.	
יא	בסעיף הקודם העמיד חלב בחלב שהיה בקיבה. ובסעיף זה מעמיד חלב בעור הקיבה.	אם העמיד גבינה בעור קיבת כשרה, אם יש בה טעם בשר, אסורה. ואם לאו, מותרת. אבל המעמיד בעור קיבת נבילה, וטריפה, ובהמה טמאה, אוסר בכל שהוא. הגה: משום דזכר האסור בעלמא, ומעמיד, אפילו צלקף לא צטיל.	

סימן פח

העלאת בשר וחלב יחד.

רמז	תוכן	קשר	סעיף
	אפילו בשר חיה ועוף, אסור להעלות על שולחן שאוכל עליו גבינה, שלא יבוא לאכלם יחד. אבל בשלחן שסודר עליו התבשיל, מותר ליתן זה בצד זה.	אסור להעלות אפילו עוף וגבינה על השולחן שאוכל עליו.	א
	הא דאסור להעלותו על השולחן, דוקא בשני בני אדם המכירים זה את זה, אפילו הם מקפידים זה על זה... ואפילו המכירים, אם עשו שום היכר וכו' מותר.	שני מקרים שמותר להעלות בשר וחלב על השולחן שאוכל עליו: א' לא מכירים. ב' 'היכר'.	ב

סימן פט

סדר הסימן מהחמור לקל, חוץ מהאחרון שנאמר אגב.

רמז	תוכן	קשר	סעיף
	אכל בשר, אפילו של חיה ועוף, לא יאכל גבינה אחריו עד שישהה שש שעות. ואפילו אם שהה כשיעור, אם יש בשר בין השיניים, צריך להקדירתו. והלועס לתינוק, צריך להמתין.	לאכול גבינה אחר אכילת בשר, בעינן המתנת שש שעות.	א
	אכל גבינה, מותר לאכול אחריו בשר מיד. ובלבד שיעיין ידיו שלא יהא שום דבר מהגבינה נדבק בהם... וצריך לקנח פיו ולהדיחו.	אבל הפוך (לאכול בשר בהמה אחר אכילת גבינה) מותר מיד, אולם בעינן ג' תנאים. א' עיון, ב' קינוח ג' והדחה.	ב
	אכל תבשיל של בשר, מותר לאכול אחריו תבשיל של גבינה. והנטילה ביניהם אינה אלא רשות. אבל אם בא לאכול הגבינה עצמה אחר תבשיל של בשר, או הבשר עצמו אחר תבשיל של גבינה, חובה ליטול ידיו.	בסעיפים קודמים עסקנו באכילת בשר וחלב בזה אחר זה. ובסעיף זה נלמד על מקרה שאינו אוכל בשר וחלב ממש אלא תבשיל (תבשיל אחר תבשיל או גבינה/בשר אחר תבשיל).	ג
	מי שאכל גבינה ורוצה לאכול בשר, צריך לבער מעל השולחן שיורי פת שאכלו עם הגבינה. ואסור לאכול גבינה על מפה שאכלו בה בשר. וכל שכן שאסור לחתוך גבינה אפי' צוננת בסכין שרגילין לחתוך בשר. ולא עוד אלא אפי' הפת שאוכלים עם גבינה אסור לחתוך בסכין שחותכין בה בשר. רגה: מיטו ע"י נעילה נקקע קשה קרי. אכל ככר נגאו וכו'.	עד כה למדנו מה מותר לאכול לאחר מה שאכל. ובסעיף זה נלמד כאשר מותר לאכול, כיצד יכשיר את השולחן לסעודה השנייה	ד

וקשרתם וזכרתם - איסור והיתר

סימן צ

כחל: חציו הראשון עוסק בדיני הכחל עצמו [כיצד מותר להכינו לאכילה (צלייה/בישול), מן הדין והמנהג]. וחציו השני עוסק בתערובת כחל ובשר [באיזו סכין מותר לחתכו לאחר אכילה, והאם מותר לצלותו יחד עם בשר].

רמז	תוכן	קשר	סעיף
	הכחל אסור מדברי סופרים, שאין בשר שנתבשל בחלב שחוטה אסור מן התורה. לפיכך, אם קרעו ומירק החלב שבו, מותר לצלותו ולאוכלו. ואם קרעו שתי וערב, וטחו בכותל עד שלא נשארה בו לחלוחית חלב, מותר לבשלו עם הבשר. וכחל שלא קרעו, בין של קטנה שלא היניקה בין של גדולה, אסור לבשלו. ואם עבר ובשלו בפני עצמו, וכל שכן אם צלאו, מותר לאוכלו. ואם בשלו עם בשר אחר, משערין אותו בששים, וכחל מן המנין וכו'.	עצם הדין: כחל איסורו משום חלב שחוטה האסור מדרבנן. והשו"ע פסק כדעת הרמב"ם.	א
	נהגו שלא לבשלו עם בשר כלל. ולבשלו בלא בשר, בטגון או בפשטיד"א, מצריכין קריעה שתי וערב וטיחה בכותל. ולצלי, קריעה שתי וערב.	נהגו להחמיר כדעת רש"י (החמיר בדרגה אחת בכל דבר).	ב
	מותר לחתוך כחל רותח בסכין שחתכו בו בשר, וכן מותר לחתוך בשר בסכין שחתכו בו כחל, וכן הדין לאכול זה בכלי שאכלו בו זה.	בשני סעיפים קודמים למדנו על הכשר הכחל לצלייה/בישול. ובסעיף זה נלמד את דיני הכחל לאחר צלייתו/בישולו (האם מותר לחתוך בשר בסכין שחתכו בו כחל וכן הפוך לחתוך כחל בסכין שחתכו בו בשר).	ג
	לצלות כחל או למלחו עם הבשר, דינו כדין צליית או מליחת כבד עם בשר. ויש מי שמתיר למלוח כחל על הבשר.	בסעיף הקודם למדנו על חיתוך כחל בסכין של בשר, ואגב דין זה נלמד על צליית בשר וכחל יחד על אותו שיפוד.	ד

הלכות תערובות

יש הלכות הכתובות בהל' בשר וחלב וחזרות על עצמן בהל' תערובות, משום שהם שתי נושאים נפרדים שבהל' בו"ח נלמד האיסורים השייכים לבשר וחלב ובהל' תערובות נלמד על שאר תערובות. < דין חריף: סימן צו' סעיף ג', וסימן קג' סעיף ו'. דין תתאה גבר: סימן צב' סעיף ב', וסימן קה' סעיף ג'.

סימן צח

תחילתו (א'-ג') תערובת מאכל במאכל, (ד'-ה') תערובת כלי במאכל, (ו'-ט') יוצאים מן הכלל של שישים.

רמז	תוכן	קשר	סעיף
	אסור שנתערב בהיתר מין בשאינו מינו, יטעמנו עובד כוכבים, אם אומר שאין בו טעם חלב או שאומר שיש בו טעם אלא שהוא פגום, מותר. והוא שלא יהא סופו להשביח. וצריך שלא ידע שסומכין עליו.	כלל: חתיכות היתר ואיסור שנתערבו, כיצד בטלים מהתורה ומדרבנן.	א

וקשרתם וזכרתם - איסור והיתר

שמואל אברהם
אוריה הלל דאדון

ב	פרט בדין הקודם: נפק"מ לנשפך ואינו יודע לאמוד.	אם נתערב מין במינו ונשפך, בענין שאין יכולין לעמוד עליו לשערו, אם נודע שהיה רובו היתר, מותר. ואם לא נודע שהיה רובו היתר, אסור
ג	פרט בדין הקודם: אולם כשלא נשפך אע"פ שאינו יודע לאמוד, אין להקל אפילו בדרבנן.	במה דברים אמורים, כשנשפך. אבל אסור שנתערב בהיתר, והוא לפנינו, ואי אפשר לעמוד על שעורו, אף על פי שהוא מאסורים של דבריהם, אסור.
ד	כלל: (סיימנו ללמוד על תערובת חתיכות. ובסעיף זה נלמד על) כלי איסור שנתערב בתבשיל היתר שצריך לשער כנגד כל מה שתחב מהכף.	לפיכך, המבשל בקדרת איסור שהיא בת יומא, או תוחב כף של איסור בהיתר, צריך ס' כנגד כל הקדירה וכנגד כל מה שתחב מהכף, שאין אנו יודעין כמה בלעו, בין שהם של חרס או עץ או מתכת.
ה	פרט בדין הקודם: בסעיף הקודם צריך לשער כנגד כל מה שתחב מהכף מחמת אי ודאות כמה בלע. ובסעיף זה נלמד דכשיש ודאות כמה בלעה הכף, צריך לשער רק כנגד מה שבלעה.	אם ידוע כמה הוא האיסור, כגון כף חדשה או שאינה בת יומא שנער בה ובלעה כזית חלב, ואחר כך ניער בה קדירה של בשר, אין צריך אלא ס' לבטל הכזית שבלעה. ולא אמרינן גבי כלי חתיכה נעשית נבילה אם ידוע כמה הוא האיסור, כגון כף חדשה או שאינה בת יומא שניער בה ובלעה כזית חלב, ואחר כך ניער בה קדירה של בשר, אין צריך אלא ס' לבטל הכזית שבלעה. ולא אמרינן גבי כלי חתיכה נעשית נבילה.
ו	סעיף זה הינו סיום לסעיפים הקודמים והקדמה לסעיפים הבאים. לאחר שלמדנו את כל סוגי התערובות (אוכל, כלי) שצריך לבטלן בשישים. מחדש שזה לא רק בחתיכת כזית או בליעת כזית אלא אף בחצי שיעור. אולם בסעיפים הבאים נלמד על מקרים יוצאים מן הכלל.	כחצי זית של איסור שנתערב בהיתר, צריך ששים חצאי זיתי היתר לבטלו.
ז	כנגד ביצה בעינן שישים ואחת.	ביצה שיש בה אפרוח או טיפת דם שנתבשלה עם אחרות, צריך שישים ואחת לבטל פליטתה.
ח	לעומת זאת כנגד כחל מספיק חמישים ותשע.	כחל מתבטל בתשעה וחמישים
ט	מקרה נוסף שמספיק חמישים ותשע, כאשר נפלו שני זיתים של איסורים שונים, והחידוש הוא שהאיסורים מצטרפים להיתר.	קדירה שיש בה נ"ט זיתים היתר, ונפלו בה שתי זיתים, אחד של דם ואחד של חלב, כל אחד מצטרף עם הנ"ט של היתר לבטל חברו.

סימן צט

עצמות בשר

רמז	תוכן	קשר	סעיף
	חתיכת נבילה שיש בה בשר ועצמות שנפלה לקדרת היתר, עצמות האיסור מצטרפים עם ההיתר לבטל האיסור אבל המח שבעצמות איסור מצטרף עם האיסור. וגוף הקדירה אינה מצטרפת, לא עם האיסור ולא עם ההיתר.	עצם הדין: כיצד משערין עצמות בשר (כהיתר), וכיצד משערין מוח שבעצמות איסור (כאיסור).	א
	במה דברים אמורים שעצמות האיסור מצטרפין עם ההיתר, כשנפלה חתיכת הנבילה לקדרת היתר כשהיתה חיה, אבל אם נתבשלה ואחר כך נפלה לקדרת היתר, עצמות שבה מצטרפים עם האיסור, לפי שבלעו מבשר הנבילה כשנתבשלה לבדה.	פרט בדין הקודם: מקרה שמשערין עצמות כמו מוח שבעצמות.	ב

וקשרתם וזכרתם – איסור והיתר

שמואל אברהם
אוריה הלל דאדון

ג	דוקא עצם שבלעה איסור ע"י בישול ונפלה לתבשיל היתר מצטרפת לאיסור, אבל חתיכה שבלעה איסור ונפלה לתבשיל היתר מצטרפת להיתר.	בשאר אסורים, חוץ מבשר בחלב, חתיכה הבלועה מאיסור מצטרפת לבטל האיסור.
ד	כפי שחתיכה שבלעה משאר איסורים אינה נעשית חנ"ג, ומצטרפת לשישים. כך קדירה שבלעה איסור והיתר, הבלוע בה מצטרף להיתר, בתנאי שמדובר במין במינו.	אבל אם הוא מין במינו משערין גם במה שבלעה הקדירה, ועומד בדפני הקדירה. ומשערים זה באומד יפה, ורואין אותו כאילו הוא בעין. אבל מה שכלה ואבד מחמת האור אינו מצטרף, שזה כלה לגמרי.
ה	עד כה למדנו שצריך לשער במה שיש בתוך הקדירה, האם יש שישים נגד האיסור. ומסעיף זה נלמד מה הדין כשאין שישים, האם וכיצד ניתן לבטל את האיסור. < בסעיף זה תערובת האסורה מהתורה אסור לבטלה, ואם ביטלה	אין מבטלין אסור לכתחלה. ואפילו נפל לתוך היתר שאין בו שיעור לבטלו, אין מוסיפין עליו היתר כדי לבטלו. עבר ובטלו, או שרבה עליו, אם בשוגג, מותר. ואם במזיד, אסור למבטל עצמו, אם הוא שלו, וכן למי שנתבטל בשבילו.
ו	אמנם בתערובת האסורה מדאורייתא אין שום אפשרות לבטל איסור לכתחילה. אבל בתערובת האסורה מדרבנן יש אפשרות לבטלה (כאשר מוסיף על התערובת).	אסור של דבריהם, אין מערבין אותו בידיים כדי לבטלו. ואם עשה כן, במזיד, אסור. אבל אם נפל מעצמו, ואין בהיתר כדי לבטלו, מרבה עליו ומבטלו.
ז	בסיעפים הקודמים למדנו שאסור לבטל איסור דא' , ובאיסור דרבנן יש אפשרות. ובסעיף זה נלמד שמעט הבלוע בכלי מותר לבטלו, אף לבטל לכתחילה ואף איסור דאורייתא.	אם נבלע אסור מעט לתוך כלי בשר, אם דרכו של אותו כלי להשתמש בו בשפע היתר, מותר להשתמש בו לכתחלה, כיון שהאסור מעט ואי אפשר לבוא לידי נתינת טעם.

סימן ק

דיני בריה שנתערבה בתבשיל: עצם ותנאי הדין, שאר הסעיפים לפי גודל החידוש.

סעיף	קשר	תוכן	רמז
א	עצם הדין: דין בריה. וארבעה תנאים כדי להחשב בריה. (ר"ת תחשו"ש: תחילת ברייתו, חי, שלם, ושמו עליו)	בריה... אפילו באלף לא בטל. ואין לו דין בריה, אלא אם כן הוא דבר שהיה בו חיות, וכן צריך שיהא דבר שאסור מתחלת בריתו, וכן צריך שיהיה דבר שלם, שאם יחלק אין שמו עליו, וכן צריך שיהיה שלם.	
ב	הנפק"מ למעשה בדין הקודם.	דבר שהוא בריה שנתבשל עם ההיתר, אם אינו מכירו הכל אסור, והרוטב בנותן טעם. ואם מכירו, זורקו. והאחרים והרוטב צריך שיהיה בהם ס' כנגדו, חוץ מגיד הנשה שאין טעמו אוסר, דאין בגידים בנותן טעם. אבל שומנו, אוסר.	
ג	גם כאשר הבריה מאוד קטנה עד כדי שאפילו במרק צלול לא נראית, אפילו הכי חשיבא בריה.	קדירה של מרק שנפל שם בריה ונאבדה, אסור הכל.	
ד	עד כה למדנו שהבריה אוסרת את כל התבשיל כשלא מוציאים אותה, אבל כשנמצאת והוציאה, כל התבשיל מותר, ובסעיף זה נלמד על אפשרות שהוציא את כל התולעים שמצא ואפילו הכי אסור.	ירקות מבושלות שנמצאו בהם ג' תולעים, הירקות אסורים; אבל מי השלקות, מסננן ומותרים. וכן הבשר, ירחצנו ויבדקנו ומותר.	

וקשרתם וזכרתם - איסור והיתר

שמואל אברהם
אוריה הלל דאדון

סימן קא

דיני חה"ל שנתערבה בחתיכות כשרות: עצם הדין, תנאי הדין, מקרים היוצאים מן הכלל, חה"ל שנתרסקה.

סעיף	קשר	תוכן	רמז
א	עצם הדין: חה"ל דינה כבריה, ואפילו באלף לא בטלה.	חתיכה הראויה להתכבד דינה כבריה, דאפילו באלף לא בטלה. ואפילו אם היא אסורה בהנאה, כיון שאם תבטל היתה מותרת וראויה להתכבד. הגה: ואפילו אינה אסורה רק מדרבנן, אינה בטלה. ואם הוא ספק אם ראויה להתכבד או לא, אזלינן לקולא אפילו היא אסורה מדאורייתא.	
ב	תנאי כדי שהחתיכה תחשב ראויה להתכבד (איסורה מחמת עצמה).	אין לה דין חתיכה הראויה להתכבד, אלא אם כן איסורה מחמת עצמה, כגון נבלה ובשר בחלב; אבל אם נאסרה מחמת שקבלה טעם מאיסור ולא היה בה ס' לבטלו, אפילו למי שסובר חתיכה עצמה נעשית נבלה אין לה דין חתיכה הראויה להתכבד.	
ג	תנאי נוסף (לאפוקי נח"ש - נוצה חי שלם). • התנאי שבסעיף הקודם חוזר על המילה 'חתיכה', והתנאי של סעיף זה חוזר על המילים 'הראויה להתכבד', ולכן תנאי זה נאמר לאחר קודמו.	תרנגולת בנוצתה שנתערבה באחרות, בטלה, שהרי אינה ראויה להתכבד לפני האורחים כמות שהיא. ואף על פי שאחר שנתערבה הקדירתו הנוצה. וכן לא חשיבה ראויה להתכבד אלא אם כן היא מבושלת. וכן כבש שלם או חתיכה גדולה יותר מדאי, לא חשיבה ראויה להתכבד.	
ד	בסעיפים הקודמים למדנו על ארבעה תנאים כדי שהחתיכה תהא חשובה. ובסעיף זה ואחריו נלמד שני פרטים דבמקרה של חוסר ידיעה אמרינן דלא חשיבי 'ראויים להתכבד'. א' שומן הכנתא.	שומן הכנתא אינו ראוי להתכבד.	
ה	ב' קורקבן ושאר בני מעיים.	קורקבן וכן שאר בני מעיים, אינם ראויים להתכבד.	
ו	בסעיפים הראשונים למדנו על ארבעה תנאים להחשב ראויה להתכבד. לאחר מכן על שני דברים שעונים על התנאים ואפילו הכי לא חשיבי ראויים להתכבד. < ובסעיף זה נלמד כיצד חה"ל מתבטלת מחשיבותה.	הא דבריה וחתיכה הראויה להתכבד לא בטלי, דוקא בעודם שלמים, אבל אם נחתכו או נתרסקו עד שנאבדה צורתן, בטלי, דתו לא חשיבי.	
ז	פרט בדין הקודם: הביטול בחשיבותה מהני להציל את כל הקדירה רק כשיודע בודאות שהחה"ל נחתכה. אבל בספק, אינה יכולה להציל את כל הקדירה.	אם נחתכה חתיכה אחת, אין תולין לומר של איסור נחתך, ומתבטל, ויהיו כולן מותרות, אלא אותה שנחתכה בלבד מותרת ממה נפשך.	
ח	עד כה למדנו על כל דיני חה"ל (עצם הדין, התנאים, מקרים היוצאים מן הכלל, וכיצד מתבטלת חה"ל). ובסעיף זה ואחריו נלמד על שני דינים אגב הדין המובא בסעיף ה', אלא דבסעיף ה' בעינן שישים. ובסעיף זה נלמד על מקרה להתיר אף כשאין שישים.	קורקבן שנמצא נקוב, ונתערבה אותה תרנגולת עם אחרות, מדמין שומן שבקורקבן לשומן התרנגולת של מקום חיבור הקורקבן, ואם דומים לגמרי, מכשירים האחרות. וכן כל כיוצא בזה.	חור (נקוב)
ט	אמנם בקורקבן מספיק שהחתיכות יהיו דומות אחת לשניה. אבל בראש כבש בעינן שיהיו גם מקום החיתוך מכוון יפה, כיון שניתן לברורי.	ראש כבש שנמצא טריפה, ולא נודע מאיזה כבש הוא, והקיפו הראש לצוארו של אחד מהכבשים ונמצאו החתיכות דומות ומכוונות יפה, יש לסמוך על זה להתיר האחרות...	טריפה

❖ נמאס לך שאשתך לא מבינה אותך?
❖ מציק לך שאשתך כל הזמן מתלוננת?

- היית רוצה שאשתך תכבד אותך יותר?
- היית רוצה לדעת איך להחמיא בקלות לאשתך?
- רוצה ללמוד איך לשפר את התקשורת ולחוש יותר אהוב ומוערך?

✓ חפץ לשמוח יותר כשהנך חוזר הביתה?
✓ חשוב לך לגלות מהן המחשבות שמחבלות לך בקשר מבלי שתשים לב?

→ **יש לי את הפתרון שאתה מחפש** ←

מדריך פרקטי, דינאמי וחוויתי לפתרון בעיות מצויות ואקטואליות.

לחידוש וחיזוק האהבה והאושר בנישואין

להרגיש מאושר בנישואין, ליהנות מכל רגע בבית, לחוש בנוח בקרבת בן הזוג.

התוכן עוסק בנבכי הנפש עד להלכה למעשה

והכל בפשטות ובגובה העיניים.

הכנס עכשיו לרשת יפה נוף \ אור החיים ורכוש את הספר :

טובים השניים- כיצד? איך? ולמה?.

הזדרז, כל יום שעובר, אתה מפספס להיות מאושר בנישואין.

לרכישת המהדורה החדשה הדיגיטלית

שלח מייל אל 120120th@gmail.com

> שמואל אברהם <

טובים השניים

כיצד
איך
ולמה?

בספר נלמד על:

- ❖ מה שתי המחשבות שצריך לחשוב כדי להיות מאוכזב בנישואין? פרק 4
- ❖ מהן התגובות המוצלחות ביותר כדי להפסיד חברים? פרק 6
- ❖ מה ההבדל בין מי שיודע להחמיא למי שלא יודע להחמיא? פרק 11
- ❖ מהו המתכון הקל ביותר להחמיא בספונטניות? פרק 12
- ❖ מהם רעשי הרקע שהורסים את הזוגיות מבלי שתשימו לב? פרק 14
- ❖ מהי הטעות הגדולה ביותר שגורמת לכם להתעצבן? פרק 19
- ❖ איך מעירים בלי לפגוע ובלי לפחד? פרק 22
- ❖ מהי אמת המידה לאמוד האם באמת אוהבים אותך? פרק 24
- ❖ מה המחלה שעשתה חיים קשים לאדם הגדול ביותר? פרק 31
- ❖ למה אתה ממש לא רוצה להיות כמו ההורה שלומד רק על חינוך ילדים? פרק 36
- ❖ איך לתת הרבה מתנות מבלי להכנס לחובות? פרק 38
- ❖ מה הקשר בין מנוע לבין רגש? פרק 41

האם זה באמת ספר איכותי?

האם הספר מביא לתוצאות מיידיות?

עבור לעמוד הבא

וראה מה מספרים על הספר

תגובות הקוראים

לספר טובים השניים

שמחתי מאוד לראות את הספר "טובים השניים" כיצד אין ולמה" ערוך ומושקע בטוב טעם ודעת, בצורה יסודית כיצד יוכלו בני זוג לזכות להצלחה בזוגיות ובהשראת השכינה בביתם. חז"ל למדונו גדול השלום ובתחילה זה בתוך ביתו של אדם, אין לי ספק כי הספר ינווט זוגות הרוצים להצליח ולבנות את הקשר ביניהם בצורה הטובה ביותר.

באופנה ופטררפה רבה
הרב שי 3 פוק

רב בית הכנסת "משכן משה" שכונת גילדה

ישר כחך על הספר הנפלא "טובים השניים" כיצד אין ולמה" בה אתה מלמד על זוגיות ותחומים נוספים העומדים כ"כ ברומו של עולם והכל מבוסס על תורתנו הקדושה, מצאתי כאן הרבה דברים חשובים וכל זאת בצורה כ"כ ברורה קלה להבין ולהפנים ומשכנע, והמיוחד הוא שיש לך דרכים שבזרתם נעים לקבל ולהשתכנע.

בהרכה ארובה אונק הכנת הטוב

הרב ישעיהו שנייבר

רב בישיבת "קול ישקבה"

ספר של עבודה עצמית של ממש, בו בני הזוג יוכלו לעבוד יחד בד בבד כדי לשפר את הנישואין שלהם, זהו ספר אישי לכל אחד ואחד עם עבודה ומלא דוגמאות מהחיים ותרגולים.

הרב אברהם דרן

בספר ישנו ריכוז אדיר של חומר שמוגש בצורה חווייתית מחד וישירה, מאידך... ספר חשוב ביותר שמעמיד את האדם מול עצמו ומעמידו על רגליו.

הרב אברהם איזנאי

ראיתי אור יקרות ספר "טובים השניים" כיצד אין ולמה" בלשון קלה וברורה המתאימה לכל נפש והתועלת ממנו רבה עד מאוד בפרט בעניינים שבין איש לאשתו... והוא רב האיכות מחמת הסגנון הבהיר ובשילוב פנינים יקרות ומרגליות בדברי חז"ל שמשייך אותם לימינו אנו, הדרכה נפלאה המשולבת בהומור ומנעימה את הקורא במעשים שבכל יום... זה הספר מתאים לכל אחד ואחד וייהנו ממנו עצה ותושיה וכו'

הרב יוסף א. ירושלים

קראתי את הספר "טובים השניים" כיצד אין ולמה" וראיתי את הכתבים המאירים כספירים ונוגה להם סביב שהם על פי התלמוד מרבותינו הקדושים, עצות והדרכות וכלים אשר הם עזר להטעים את האברכים בדעת וחכמה למען ידעו לכלכל אורחותיהם בבואם לבנות ביתם ולהדריך בתים נאמנים לאחרים ולהכין להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו בעצה טובה ונכונה להתנהג עם חלקם בחיים והיא האשה אשר נתן להם ה'... ועל כן לימוד בעיון בספר זה מאיר את הדרך בחיים כדי לעצב מידות ומעלות להתעלות... וכן ראוי כל אחד לעיין היטב בכתובים ולחוקקם על ליבו וסיוע רב ועצום יהיה בידו לנהל את ביתו על מי מנוחות במשכנות מבטחים והיה ביתו מלא יראת ה' שלום ושלווה בארמונותיו ותשרה השכינה במעונו וכו'

הרב משה חכם

רב ומנהל פסיכונטרית קטאן

לאחר שקראתי את הספר ראיתי שצריך "ללמוד" את הספר, כל פרק ונושא הוא עולם בפני עצמו שנכתב בצורה קלילה ומובנת ושייכת ליישום למרות שהוא ממש עולם גדול, הקפת הרבה מאוד נושאים מהותיים ורציניים שהם השורש לחיים מוצלחים יותר, אין לי ספק שמי שילמד את הדברים ויישם אותם יראה שינוי עצום בכל מהלך חייו.

יהודה חיים ש. ביתר גילית